

FEDDES/OLTHOF

Concept

HERINRICHTING MEIJEKADE INTEGRAAL INRICHTINGSPLAN

EEN LINT IN VEENWEIDELANDSCHAP

HERINRICHTING MEIJEKADE INTEGRAAL INRICHTINGSPLAN

EEN LINT IN VEENWEIDELANDSCHAP

STATUS Concept

DATUM 20 mei 2020

OPDRACHTGEVER Projectteam Veilige Meije (HDSR + Gemeente Woerden)

DOOR Feddes/Olthof Landschapsarchitecten

INHOUD

1 Inleiding	5
1.1 Een landschappelijke versterkingsopgave	5
1.2 Doel van het inrichtingsplan	5
1.3 Leeswijzer	5
2 Ambities op hoofdlijnen	7
2.1 Kernkwaliteiten van het landschap	7
2.2 Ambities voor de integrale versterking	8
3 Het inrichtingsplan	11
3.1 Ruimtelijk concept voor de versterking	11
3.2 Deelgebied West - verhoging van de kade	13
3.3 Deelgebied Midden - tuimelkade langs de weg	19
3.4 Deelgebied Oost - damwand in de oeverzone	25
4 Inrichtingselementen	31
4.1 Inrichting van de openbare weg	31
4.2 Inrichting aan de polderzijde	37
4.3 Inrichting van de oeverzone	40
4.4 De inrichting van de erfgrans	44

Context plangebied – Het plangebied strekt zich uit van de kern van de Meije tot aan de de Hollandse Kade ter hoogte van de werkschuur De Kievit.

1 INLEIDING

1.1 Een landschappelijke versterkingsopgave

De waterkering van de Meije voldoet niet aan de provinciale normen van veiligheid en moet versterkt worden vanwege onvoldoende binnenwaartse stabiliteit en hoogte. Het plangebied ligt in de gemeente Woerden tussen het bebouwingslint van de Meije en de Werkschuur de Kievit (Natuurmonumenten) aan de Hollandse kade. Het traject heeft een lengte van 4,8 km waarvan een deel van de weg aan vervanging toe is en er daarnaast ook wensen zijn voor de verbetering van de verkeersveiligheid.

De kade is in de loop van de eeuwen vergroeid met de aanwezige bebouwing en beplanting, en onlosmakelijk verbonden met het omringende landschap. De cultuurhistorische en ecologische waarde van de Meije is hoog en de kade is erg geliefd als recreatieve route. Dat maakt van de versterking van de Meije niet alleen een technische maar ook een ruimtelijke opgave, die op een integrale wijze dient te worden uitgewerkt.

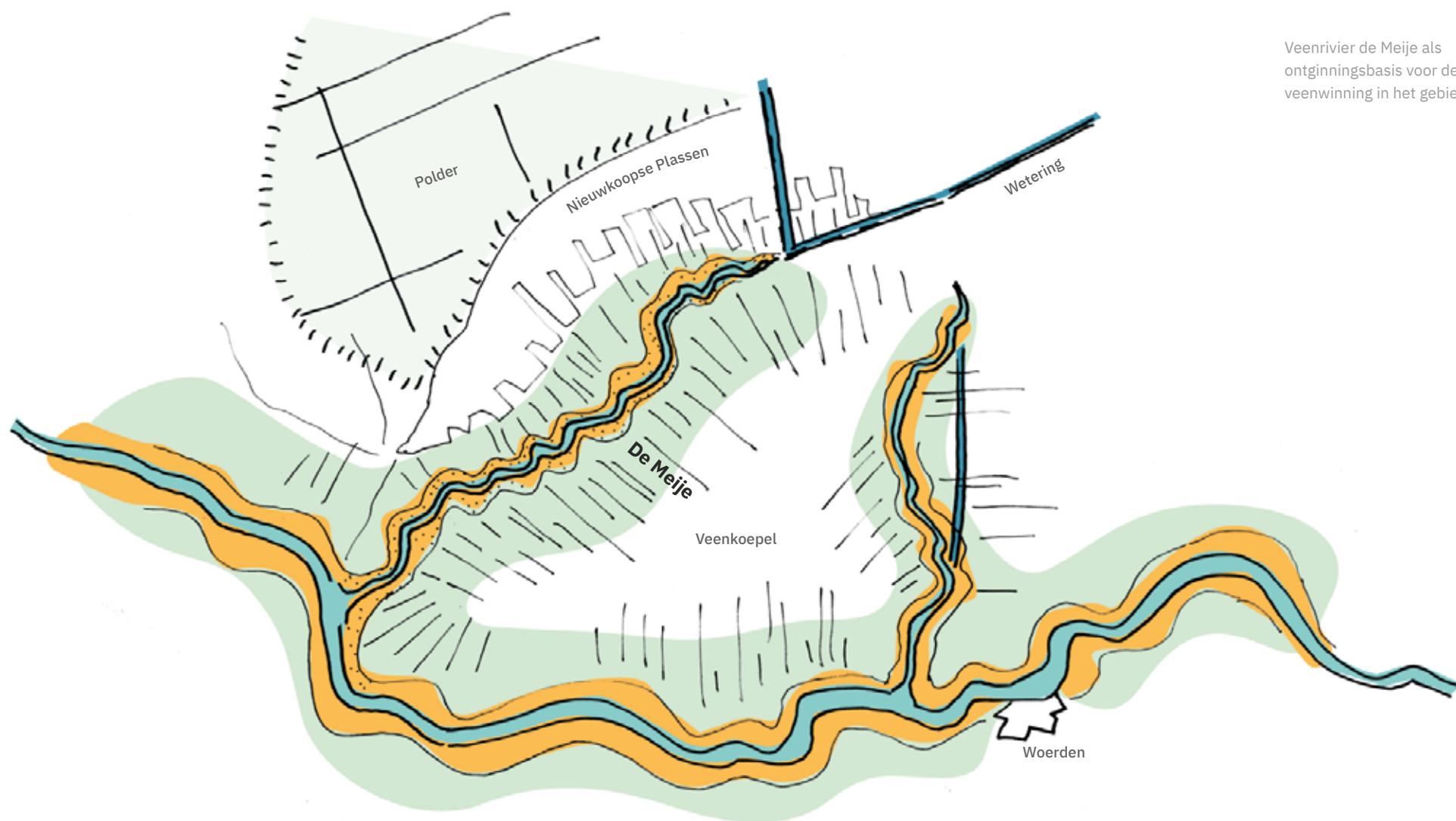
1.2 Doel van het inrichtingsplan

Het inrichtingsplan maakt deel uit van de planuitwerkkingsfase, en heeft als doel om het programma van eisen en de kwalitatieve ruimtelijke visie van september 2019 te concretiseren en op een overzichtelijke wijze te presenteren. Het document vormt een solide basis voor de verdere planuitwerking en fungeert daarnaast als gespreksdocument voor de dialoog met bewoners en omgevingspartijen.

Het Inrichtingsplan bestaat uit een aantal onderdelen; het inrichtingsplan met een set plantekeningen (schaal 1:500), de bijbehorende serie profielen (schaal 1:100) en een beknopte rapportage waarin de integrale ontwerpkeuzes zijn beschreven en verbeeld. De documenten vormen samen een praktische handleiding over de gewenste toekomstige ruimtelijke kwaliteit van het gebied. Daarnaast biedt het antwoorden op toekomstige uitwerkingsvraagstukken.

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt allereerst op hoofdlijnen ingegaan op de landschappelijke kwaliteiten en ambities voor de versterking van het gebied. Leidraad voor de versterking is het ruimtelijke concept waarin de drie typen versterkingen zijn opgenomen. Deze worden in hoofdstuk 3 besproken en verder uitgelegd aan de hand van dwarsprofielen, uitsneden uit de plankaarten, en visualisaties. Hoofdstuk 4 vormt de inspiratie voor de detailuitwerking waarin per zone de ruimtelijke eisen worden toegelicht.

Veenrivier de Meije als
ontginningsbasis voor de
veenwinning in het gebied

2 AMBITIES OP HOOFDLIJNEN

2.1 Kernkwaliteiten van het landschap

De kade van de Meije ligt op de oeverwal en is verbonden met het omringende veenlandschap. De oeverwal wordt in oostelijke richting (landinwaarts) smaller en gaat geleidelijk over in het veengebied. De waterkering functioneerde als ontginningsbasis van waaruit het veengebied in gebruik werd genomen. Dit resulteerde in lange, opstreckende verkavelingspatronen, karakteristiek voor dit gebied.

Van west naar oost gaat het beeld van de Meije geleidelijk over van een waterkering die oogt als een glooiing in het landschap met bebouwing en beplanting, tot een duidelijk afgebakende kade. De ontwikkeling van de oeverlanden langs de Meije hangt samen met het bochtige verloop. Van nature hebben binnenbochten een goede ontwikkeling van oeverlanden en hebben de buitenbochten te kampen met afslag.

De weg op de kade is smal, heeft een bochtig verloop en varieert in afstand met de Meije. Daarnaast is er veel beplanting en bebouwing aanwezig. Tezamen geeft dit het geheel een huiselijke sfeer. In de beleving van de Meije is een mooi contrast tussen de intimiteit van de kade en de vergezichten op het open veenlandschap. Aan de buitenzijde van de Meije is er een samenspel tussen het open water en de route over de dijk; soms zie je een glimp van de Meije, soms is over langere afstand zicht op het water, soms gaat het water schuil achter bebouwing en tuinen. Naast de functie als verkeersverbinding is de route een recreatieve en toeristische trekker. Deze twee gebruiksvormen staan elkaar soms in de weg.

De Meije als recreatieve route

De Meije als verkeersverbinding

2.2 Ambities voor de integrale versterking

Voor het integrale inrichtingsplan van de herinrichting van de Meijekade zijn een vijftal hoofdprincipes geformuleerd. Zij vormen het kader waarbinnen alle ruimtelijke uitwerkingen in het bestaande landschap zijn gebaseerd (zie hoofdstuk 4). De vijf principes:

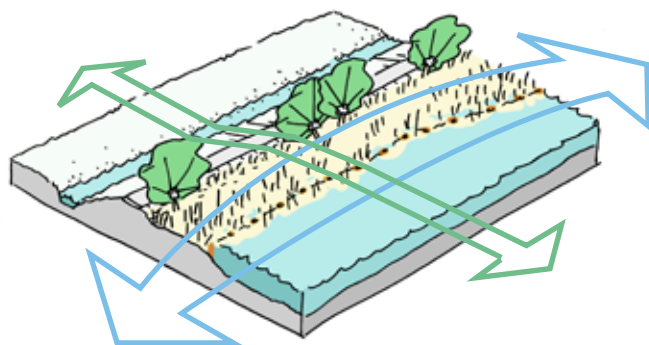

A Behoud van het landelijk karakter van het lint van de Meije met de besloten- en open delen van het landschap.

Contrast tussen de verschillende landschapseenheden versterken.

B Herkenbaar houden van de oeverwal-vorm van de kade met de karakteristieke glooiingen, en de lokale verbredingen/versmallingen.

C Behoud en versterking van de biodiversiteit en connectiviteit op en rond de kade.

Maatregelen dienen gericht te zijn op de migratie van soorten in de langsrichting van de Meije oever, alsook haaks op de kade. De tuimelkade en de damwand vormen geen barrière voor de recreatie en het ecosysteem.

D Kiezen voor geïntegreerde oplossingen in plaats van versnipperde kade-onderdelen.

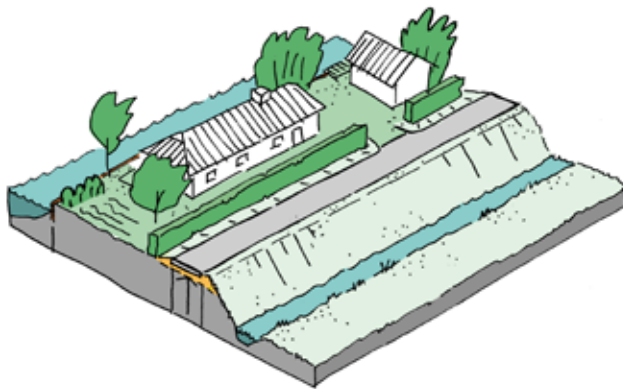
De versterkingsmaatregelen worden zo onzichtbaar mogelijk ingepast in het kadeprofiel.

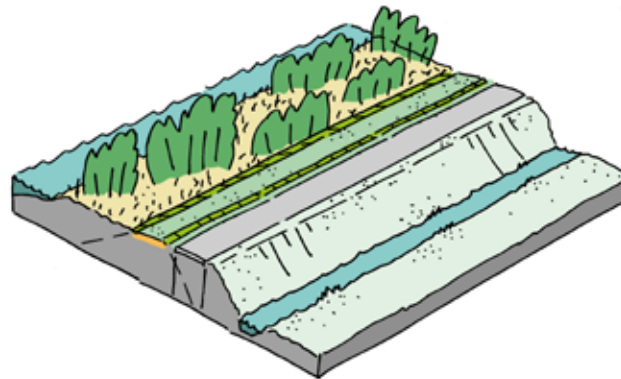
E Zorgen voor een verkeersveilige inrichting van de weg, met gestabiliseerde grasbermen als obstakelvrije zones aan weerszijden van de weg.

Streven naar een herkenbaar wegbeeld dat over de gehele Meijkade wordt toegepast. Dit geeft rust en meer fysieke ruimte voor alle weggebruikers.

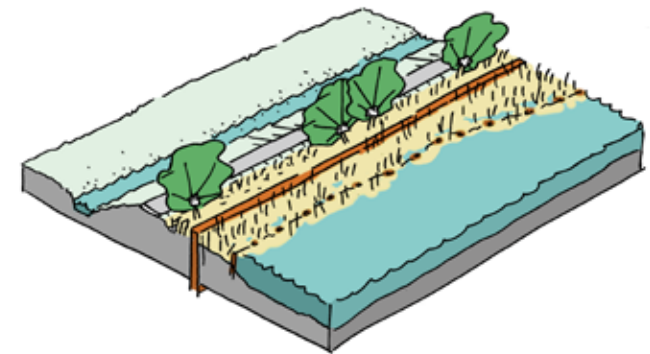
Bij de versterking van de kade worden drie technieken ingezet:

Verhoging van de kade op plekken met een beperkt hoogteprobleem. De ophoging van de weg is gevoelig voor zettingen en heeft een levensduur van 20 jaar.

Een tuimelkade op trajecten met onvoldoende hoogte die daarvoor genoeg ruimte bieden. De tuimelkade is ook gevoelig voor zettingen en vraagt om een periodieke ophoging van 10 jaar.

Een damwand aan de oeverzijde van de Meijekade wordt op trajecten met onvoldoende hoogte en stabiliteit en weinig ruimte toegepast. De damwand staat tot in een draagkrachtige zandlaag en heeft geen last van zettingen. De noodzakelijke levensduur is 100 jaar.

3 HET INRICHTINGSPLAN

3.1 Ruimtelijk concept voor de versterking

Het ruimtelijke concept gaat uit van drie typen veiligheidsoplossingen die over zo lang mogelijke trajecten worden doorgezet. De overgangen tussen de verschillende oplossingen worden gesitueerd ter hoogte van de huidige ecologische dwarsverbinding over de Meije, tussen de schraalgraslanden en de Nieuwkoopse Plassen. Aan de westzijde wordt de weg op de kade verhoogd. Aan de oostzijde wordt een damwand geplaatst. In het midden komt een tuimelkade.

Het ruimtelijke concept voor de kadeversterking

Legenda

- Vervangen van de wegverharding
- Ophogen van de weg
- Ophogen van de weg in combinatie met aanleg natuurvriendelijke oever

DEELGEBIED WEST

3.2 Deelgebied West - verhoging van de kade

Dit traject is het meest besloten en kleinschalige deel van het landschappelijke lint van de Meije. De woningen staan hier zowel op het boezemland langs de Meije als in de polder. In veel gevallen staan de woningen dicht op de weg en soms op ruime afstand van de kade. Op twee plekken ontbreekt de polderbebouwing en is er een weids zicht over de Zegveldbroekpolder. Op de overgang met het volgende deelgebied is er vrij uitzicht op de Nieuwkoopse plassen, met aan de polderzijde waardevolle schraalgraslanden.

De kade vormt in dit deelgebied de feitelijke waterkering, waarlangs een teensloot gelegen is. Door de smalle weg en de bochten is het zicht vanaf de weg beperkt. Weggebruikers worden daardoor als vanzelf gedwongen hun snelheid te matigen. De weelderig begroeide tuinen langs de kade reiken tot aan de bestrating van de weg. Hagen en beplanting vormen de overgang naar het private deel van de tuinen. Langs de kade ligt een aantal waardevolle landschapselementen zoals knotbosjes, korte insteekhavens en sloten in het boezemland, en groene landhoofden naar de bruggen over de Meije.

De opgave

Om aan de waterveiligheidseisen te voldoen wordt in het westelijke deelgebied de kade opgehoogd naar een niveau van -0,90 NAP. Omdat de hoogte van de kade varieert, moet de kade op vijf verschillende locaties worden opgehoogd. Het wegdek wordt over het gehele tracé vervangen.

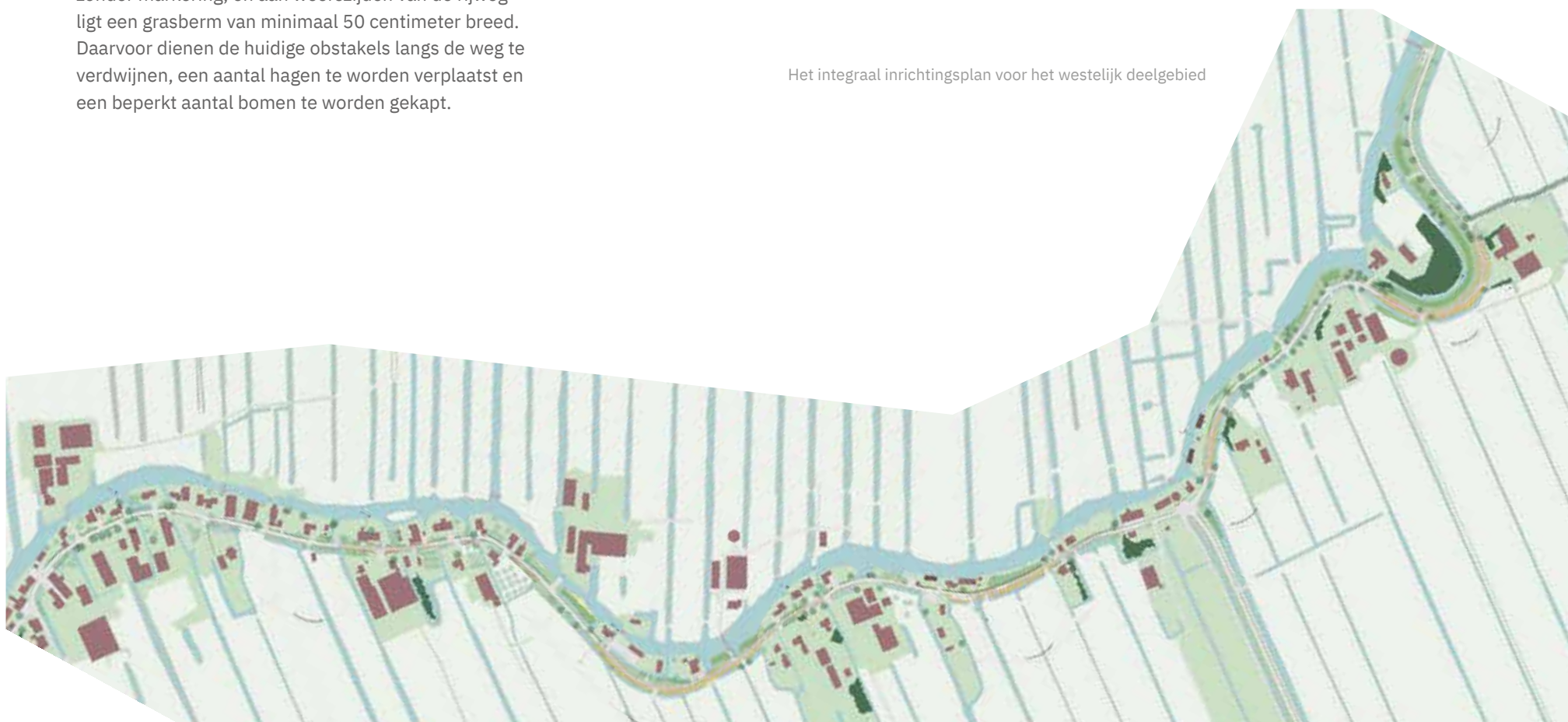

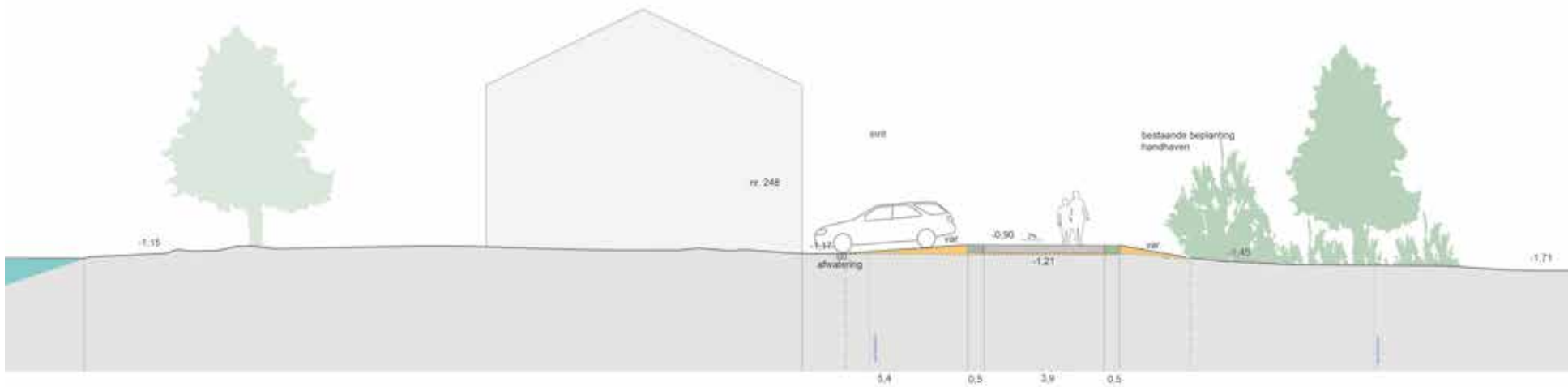

Landschappelijk streefbeeld

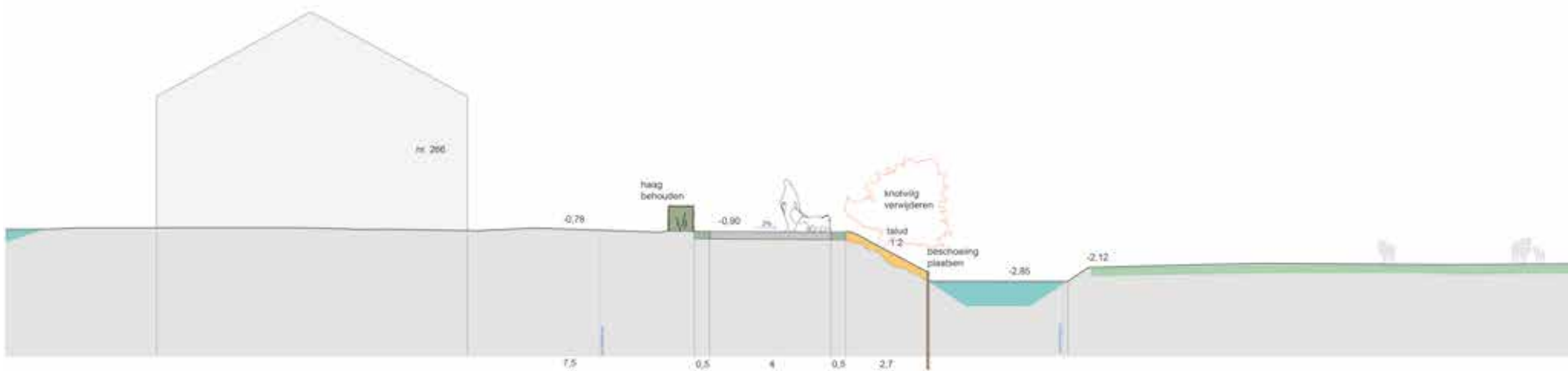
Het landschappelijk streefbeeld voor het westelijke deelgebied is het ophogen van de kade in combinatie met een zorgvuldige vormgeving van de grenzen met aanliggende terreinen. Er wordt gestreefd naar vloeiende overgangen met tuinen, woningen, inritten, bestaande beplanting en de afwatering van de percelen. Het wegdek wordt vernieuwd met een nieuwe laag asfalt zonder markering, en aan weerszijden van de rijweg ligt een grasberm van minimaal 50 centimeter breed. Daarvoor dienen de huidige obstakels langs de weg te verdwijnen, een aantal hagen te worden verplaatst en een beperkt aantal bomen te worden gekapt.

Het integraal inrichtingsplan voor het westelijk deelgebied

Dwarsprofiel ter hoogte van het bebouwde lint van de Meije. Verhoging van de kade op vloeiende wijze aansluiten op de omgeving.

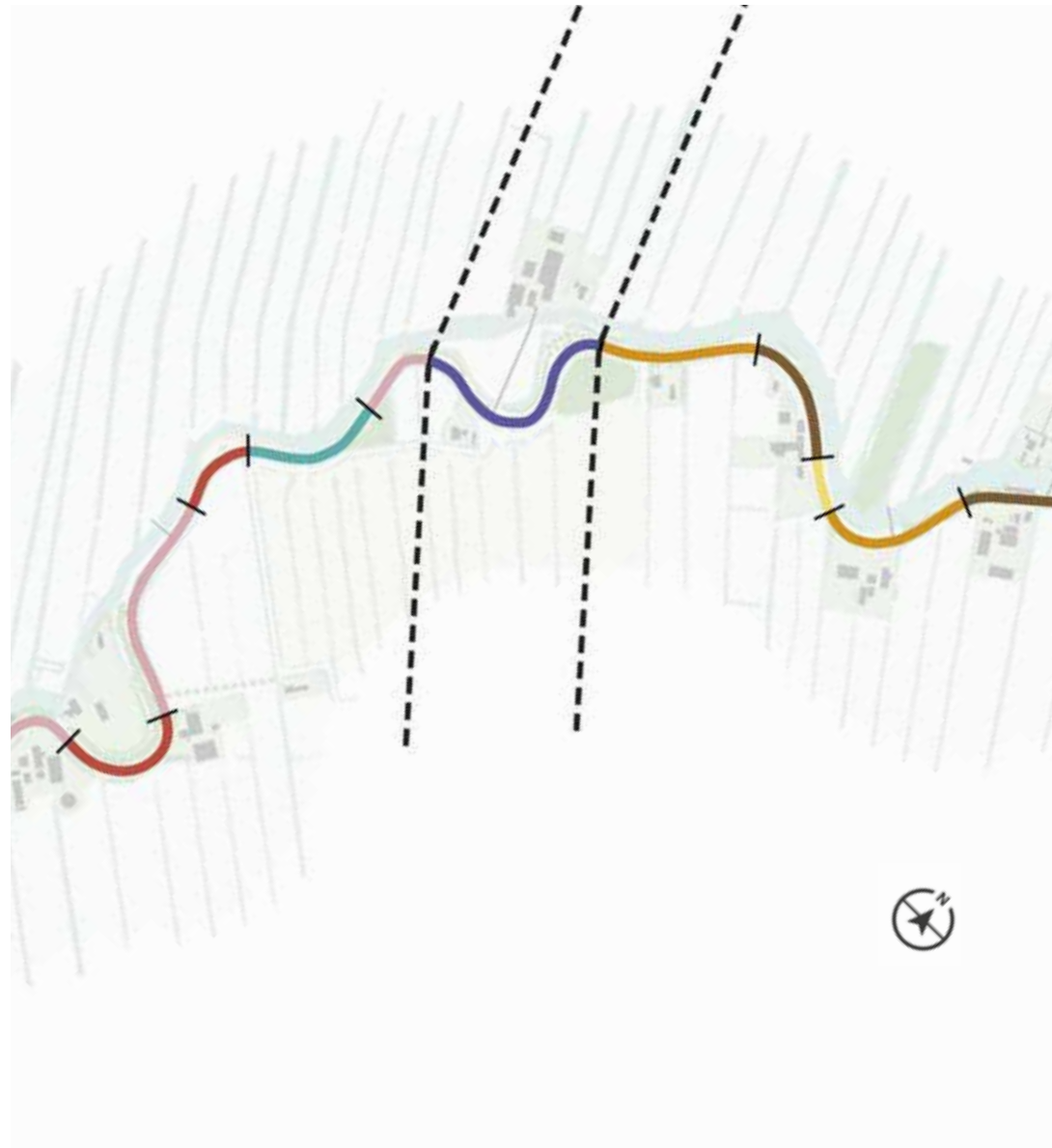

Dwarsprofiel ter hoogte van een van de doorzichten naar de polder. Talud naar de teensloot minimaal 1:1,5 en bestaande beplanting verwijderen.

Legenda

- Vervangen van de wegverharding
- Ophogen van de weg
- Ophogen van de weg in combinatie met aanleg natuurvriendelijke oever
- Tuimelkade
- Damwand tussen de weg en de oever
- Damwand langs de waterlijn (herstel natuurvriendelijke oever)
- Damwand langs de weg

DEELGEBIED MIDDEN

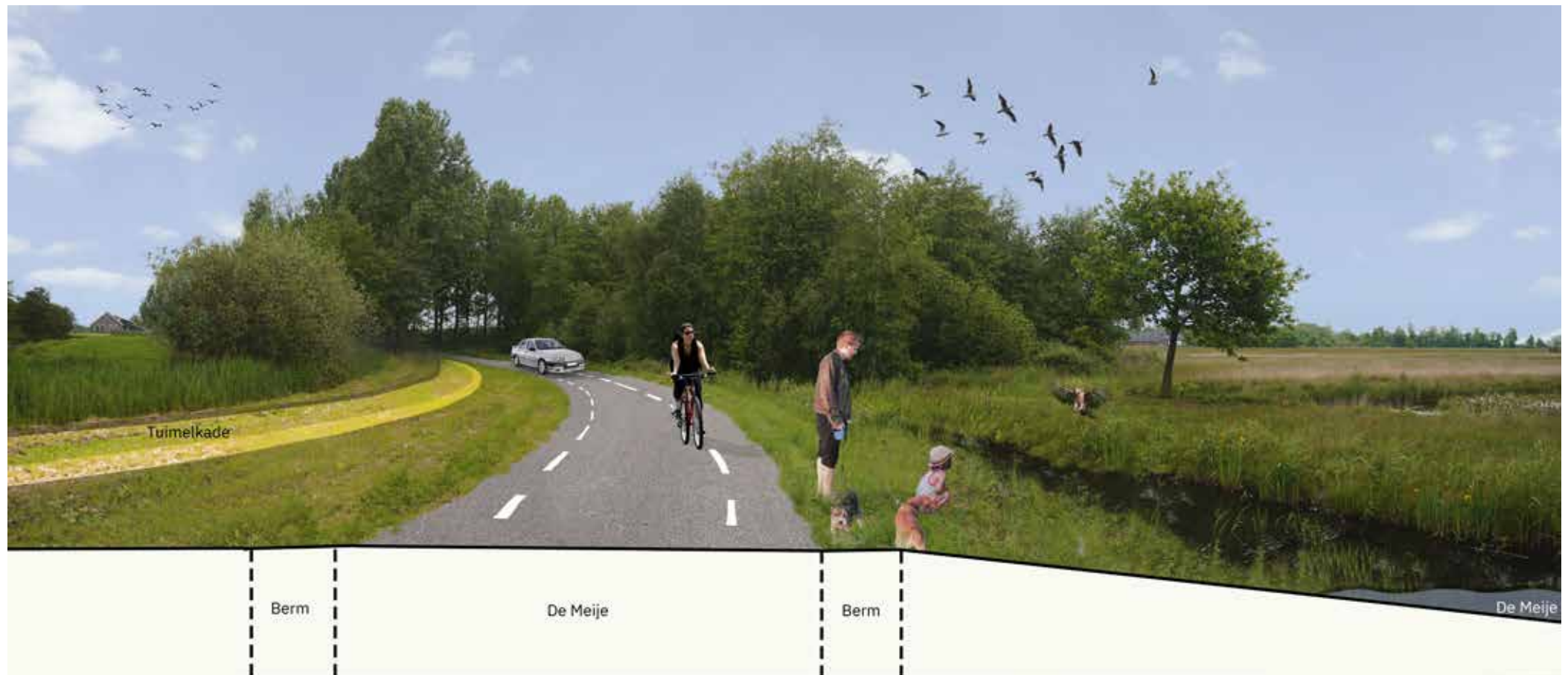
3.3 Deelgebied Midden - tuimelkade langs de weg

In dit deelgebied maakt de kade een aantal sterke bochten, waarbij de Meije op ruime afstand ligt van de kade. In de bochten staat veel beplanting met losse bebouwing en entrees naar erven aan de overzijde van de Meije. Aan de polderzijde liggen waardevolle schraal-graslanden. De laaggelegen kade heeft een smal profiel, met een steil binnentalud en een brede teensloot. Kenmerkend zijn de broekbosjes aan de polderzijde van de kade met soorten zoals els en berk. Aan de zijde van de boezem ligt in de buitenbocht van de Meije een bosje met eiken en populieren. De noordelijke buitenbocht met opgaande beplanting heeft een hoge verwachtingswaarde voor vleermuizen.

De opgave

In dit traject ligt de kade enkele decimeters te laag. Er is hier echter wel voldoende ruimte beschikbaar in de brede berm langs de weg. De technische oplossing gaat dan ook uit van de aanleg van een tuimelkade met een hoogte van -1,00 NAP en kruinbreedte van tenminste 1,50 meter.

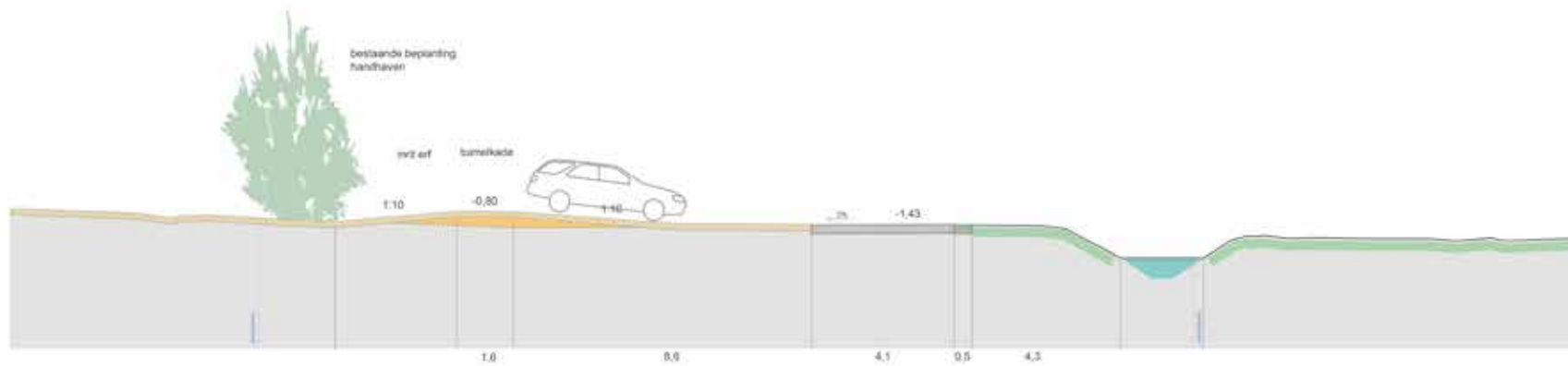
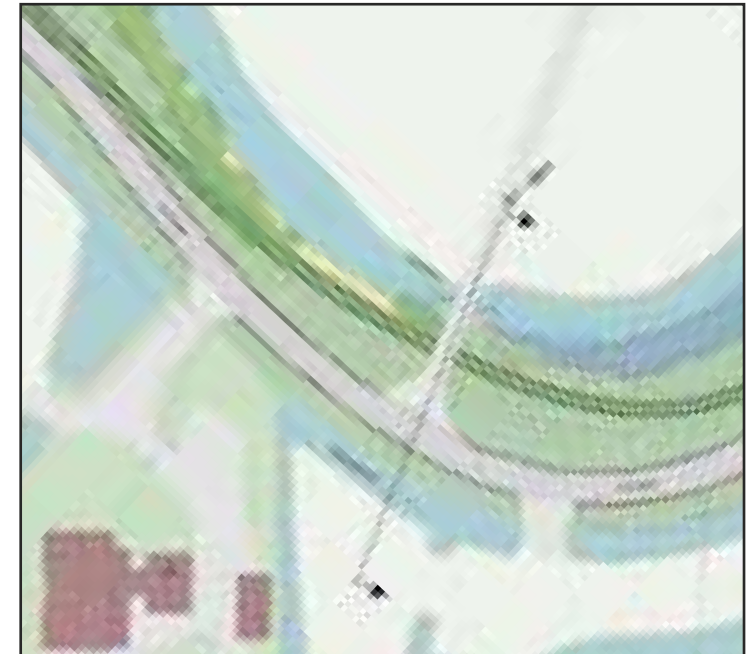

Landschappelijk streefbeeld

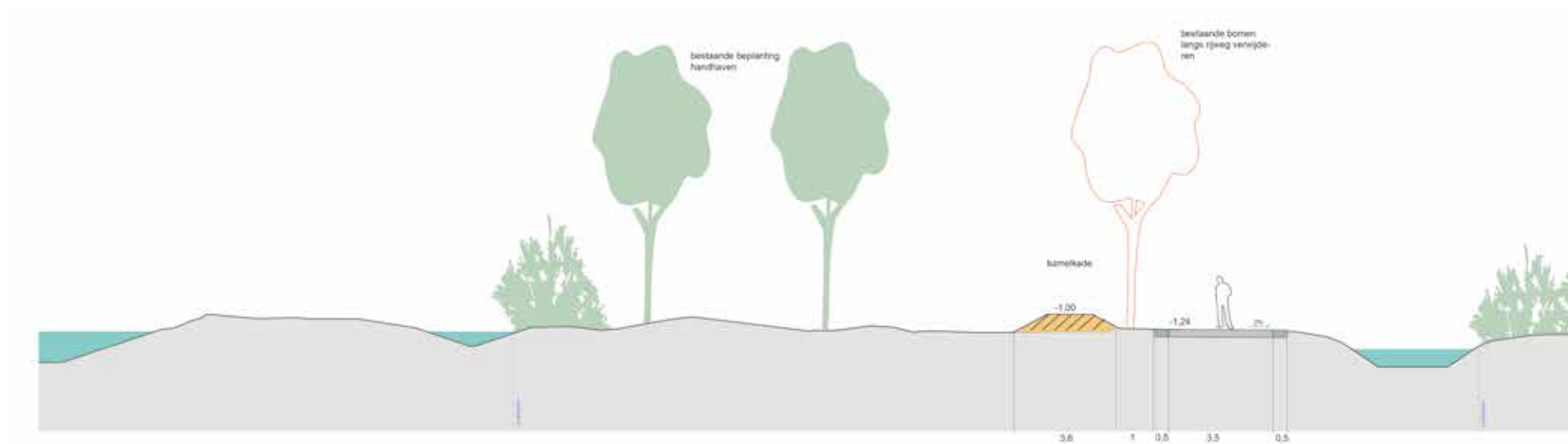
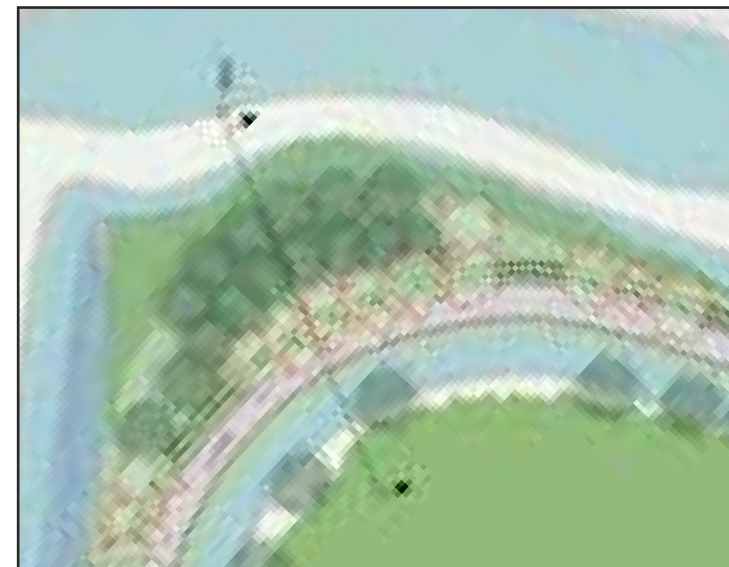
Het landschappelijk streefbeeld voor het middelste deelgebied gaat uit van een naadloze aansluiting, van de tuimelkade, op de hoger gelegen buitenbochten in het tracé. Ter hoogte van de toegang naar het agrarische erf ligt de tuimelkade op ruime afstand van de weg om de toegankelijkheid van het erf te kunnen garanderen. Het tracé maakt hier een ruime bocht, parallel aan de oude buitenbocht van de Meije, waarna de tuimelkade vloeiend aansluit op de kade. Om het waardevolle buitendijkse bosje met eiken en populieren te kunnen behouden wordt de tuimelkade hier langs de weg gelegd. Daarnaast wordt het wegdek vernieuwd met een nieuwe laag asfalt met markering, en aan weerszijden van de rijweg ligt een grasberm van minimaal 50 centimeter breed.

Het integraal inrichtingsplan voor het westelijk deelgebied

Dwarsprofiel ter hoogte van de inrit van het agrarische erf.

Dwarsprofiel ter hoogte van het waardevolle buitendijkse bosje dat door plaatsing van de tuinhekade dicht op de weg grotendeels behouden kan worden.

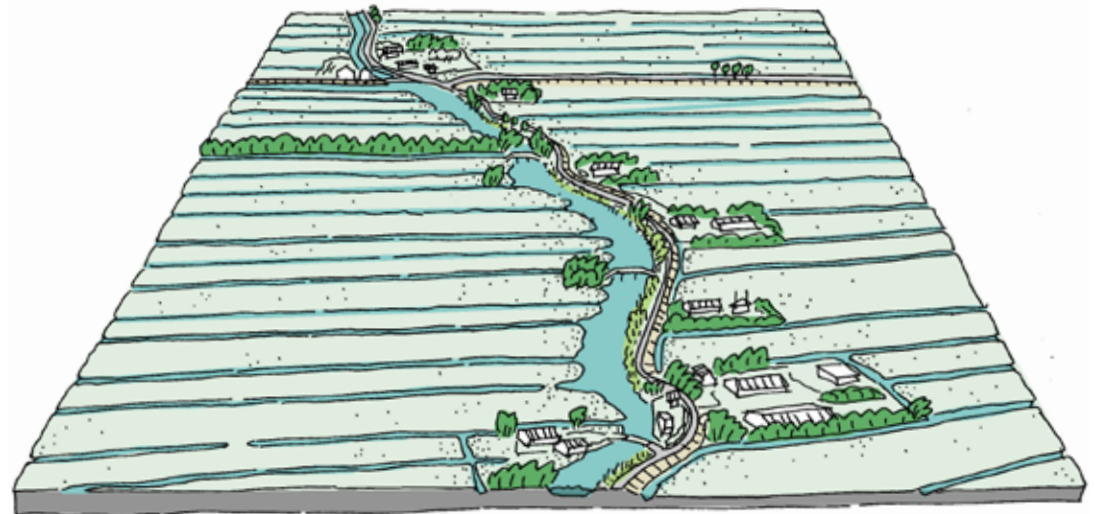

3.4 Deelgebied Oost - damwand in de oeverzone

Dit deelgebied vormt de overgang van de natuurlijke veenrivier de Meije naar de door de mens aangelegde Hollandse kade. Het dwarsprofiel van de kade bestaat uit een smalle rietoever die op veel plaatsen is overgroeid door boomgroepen van els, wilg en es. De kade is smal en ligt vrij laag, slechts enkele decimeters boven het maaiveldniveau van de polder. Aan de voet van de kade ligt een brede teensloot waarbij op het binnentalud op enkele plaatsen knot-elzen staan die het zicht op de polder blokkeren. De bebouwing in dit traject bestaat uit boerenerven die op ruime afstand van elkaar langs de kade liggen en zicht geven op de polder. De overige bebouwing staat buitendijks op het boezemland. Langs de oever liggen op twee locaties woonboten met tuinen op de oever. Op enkele plaatsen langs de Meije liggen steigers, terrassen en aanmeerplekken voor boten. Kenmerkende landschapselementen zijn de knotbosjes in de oever en de bruggen over de Meije. De landhoofden van de bruggen zijn beplant en vormen groene tunnels over het water.

De opgave

In het deelgebied Oost wordt over de gehele lengte een damwand aangebracht om de hoogte- en stabiliteitsopgave van de kade op te lossen. De damwand wordt opgenomen in de bestaande oever of een natuurvriendelijke oever met een aanleghoogte van -1,15 NAP. De damwand is in het streefbeeld nauwelijks zichtbaar en het natuurlijke beeld van de kade blijft gehandhaafd. Ter hoogte van de buitenbochten en de clusters met bebouwing en woonboten wordt de damwand langs de weg geplaatst.

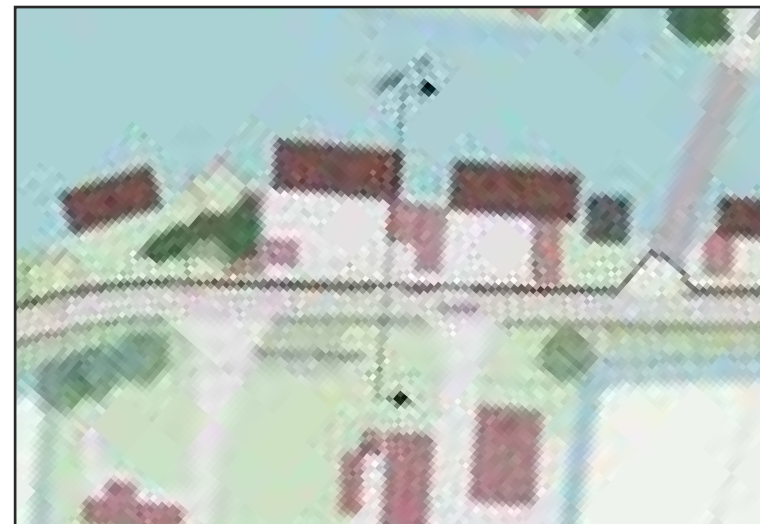
Landschappelijke streefbeeld

Op plekken waar de natuurvriendelijke oever voldoende breedte heeft wordt de damwand in de vooroever opgenomen. Bij de trajecten waar in het verleden veel afkalving heeft plaatsgevonden wordt gekozen voor de plaatsing van de damwand aan de huidige waterlijn en de ontwikkeling van een nieuwe oever voor de damwand. Op deze manier ontstaan er robuuste oevers met een natuurlijk beeld vanaf het water. Daarnaast biedt deze ingreep de mogelijkheid om veel waardevolle (knot)bomen te handhaven.

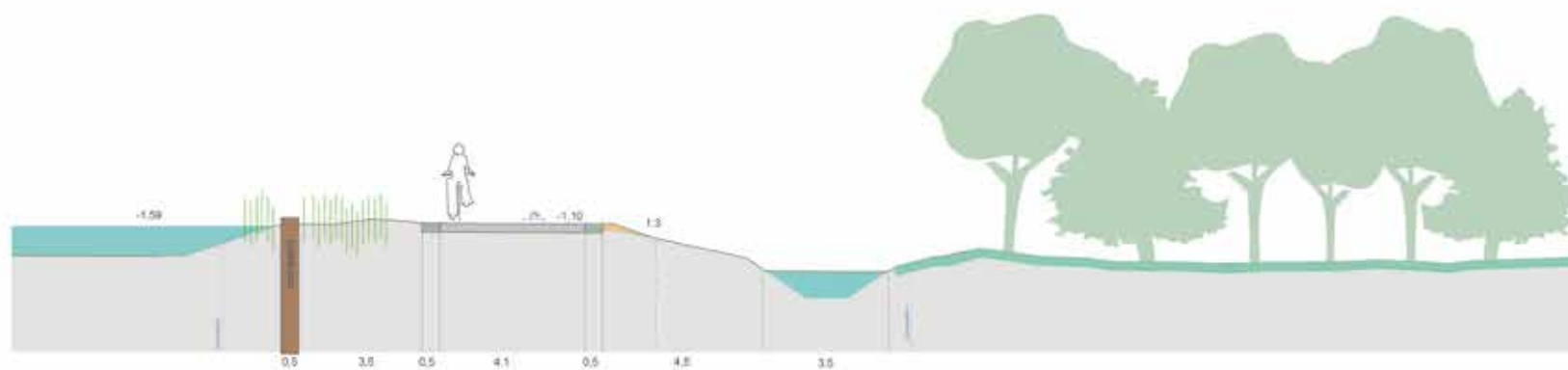
Bij de woonboten en bebouwingsclusters krijgt de damwand een plek in de groene berm langs de weg (met uitzondering van de situatie ter hoogte van huisnummer 344). Daardoor is het nodig om op een aantal plekken de erfafscheiding en de tuininrichting te verplaatsen. Dit gaat ten koste van een strook van de particuliere tuinen, die overigens voor het grootste deel op gemeentelijke grond liggen. Het is belangrijk om bij de nieuwe erfgrenzen de groene uitstraling te behouden, passend bij de cultuurhistorische waarde van de kade.

Het integraal inrichtingsplan voor het westelijk deelgebied

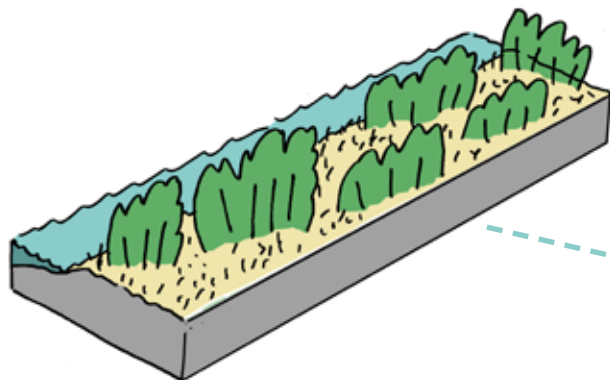

Dwarsprofiel ter hoogte van de woonboten, met de damwand naast de grasberm van de weg.

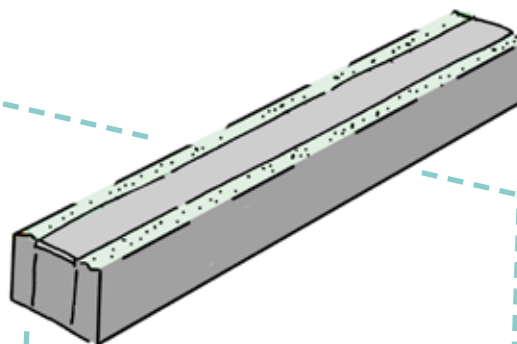

Dwarsprofiel van de inrichting van de robuuste vooroever.

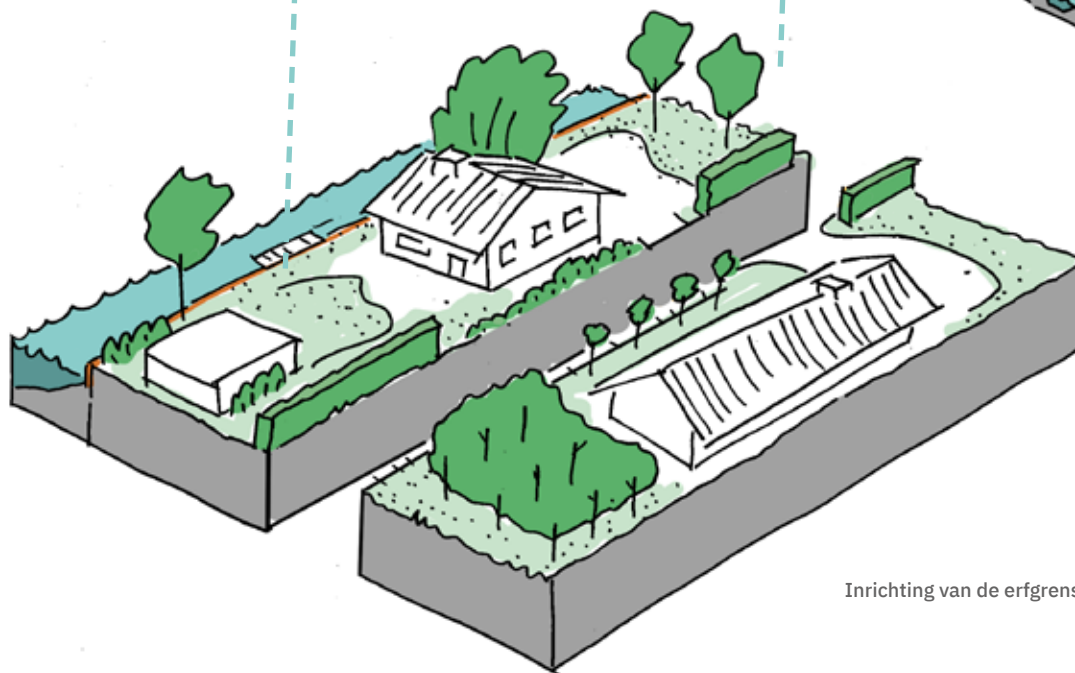
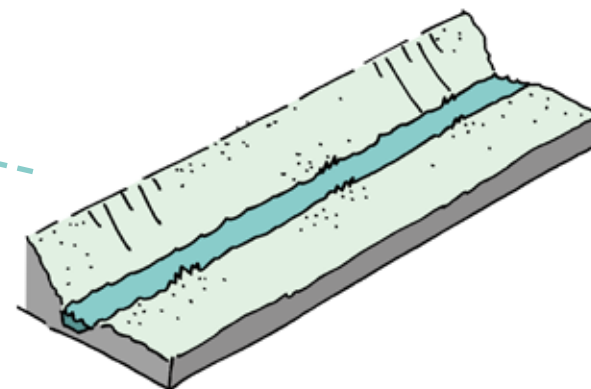
Inrichting van de oeverzone

Inrichting van de openbare weg

Inrichting aan de polderzijde

Inrichting van de erfgrens

4 INRICHTINGSELEMENTEN

In dit hoofdstuk worden de verschillende onderdelen van de inrichting van het landschappelijke lint beschreven. Daarvoor is het dwarsprofiel van de kade verdeeld in ruimtelijk eenheden zoals de kade, de oeverzone en de overgangen naar de polder, de tuinen en de erven. Op deze manier vormen de losse onderdelen meer dan de som der delen en kunnen de keuzes en achterliggende ideeën voor de integrale inrichting van de kade beter worden verklaard. De gekozen systematiek met principetekeningen en referentiebeelden geeft op een beeldende wijze inzicht in de gewenste en ongewenste beeldkwaliteit.

4.1 Inrichting van de openbare weg

4.1.1 De bestaande weginrichting wordt verbeterd om de veiligheid van alle weggebruikers te vergroten. De bestaande weg behoudt de huidige wegbreedte en de rijweg wordt in zijn geheel voorzien van een nieuwe laag asfalt. De overgang tussen de bebouwde- en onbebouwde kom zal worden gemarkeerd met een 30 km/u portaal.

Binnen de bebouwde kom

Door de combinatie van de lage maximale snelheid (30 km/h) en de hoge mate van medegebruik door fietsers en voetgangers van de rijweg wordt er dit deel van de Meijkade uitgegaan van een rijbaan bestaande uit asfalt zonder wegmarkering.

Buiten de bebouwde kom

In dit deel van de Meijkade staat de continuïteit van het wegbeeld voorop, en het voorstel gaat hier dan ook uit van een nieuwe wegverharding van asfalt met een zogenaamde 1-1 markering op ca. 30 cm uit de kantverharding.

Referentiebeeld van de nieuwe wegmarkering buiten de bebouwde kom

4.1.2 Aan weerszijden van de weg wordt er over de gehele lengte van de Meijekade een grasberm aangelegd. De gestabiliseerde berm heeft een breedte van 50 centimeter. Binnen deze zone mogen geen obstakels voorkomen die de veiligheid beïnvloeden of het maaien van de berm verhinderen. Grind of puinverhardingen zijn niet toegestaan, en wanneer er toch een versteviging van de berm noodzakelijk is kunnen er doorgroeistenen worden toegepast. Dit mag echter alleen over een beperkte lengte worden doorgevoerd, maximaal 10 meter, met een breedte van maximaal 50 centimeter. Zo blijft het landelijke karakter van het lint gehandhaafd en krijgt de weg niet het uiterlijk van een doorgaande regionale N-weg.

4.1.3 Het is niet toegestaan om kolken, goten en trottoirbanden aan te brengen langs de weg. Deze hebben een stedelijke uitstraling die niet past bij de landelijke omgeving van de Meijekade.

Grasbetonstenen in de berm zijn ongewenst

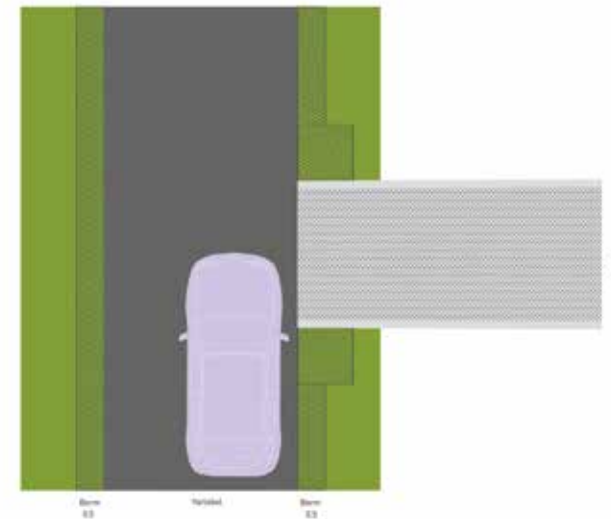
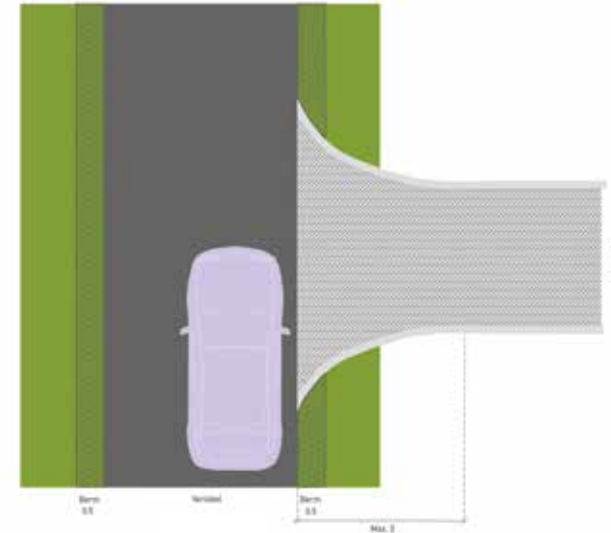
Straatkolk langs de weg

4.1.4 Lage reflectorpaaltjes/bochtschildjes kunnen in de buitenbocht worden geplaatst om de automobilisten te helpen bij het inschatten van het verloop van de bocht. In algemene zin vormen verkeersborden echter ook een aantasting voor het landelijke karakter van de Meije. De toepassing dus zo beperkt mogelijk houden.

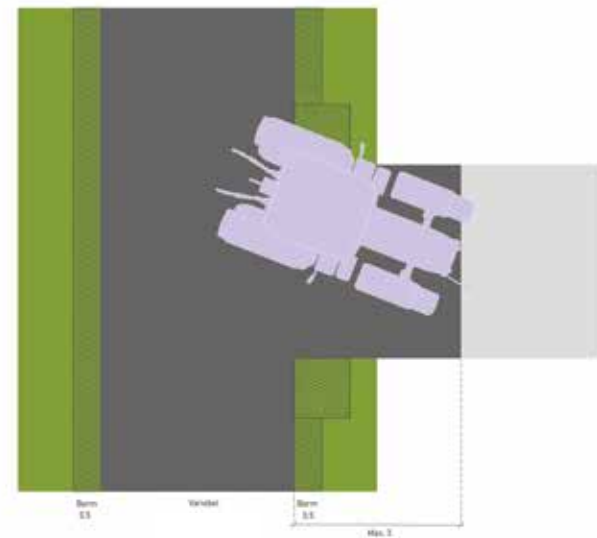
4.1.5 De uitstraling van de weg als continue lijn over de kade staat voorop, vandaar dat inritten naar erven en weilanden zich voegen in deze lijn. De erfverharding loopt door tot de rand van de asfaltverharding, en er mogen geen tussenplateaus of stoepen worden gecreëerd die afwijken in materiaal en uitstraling.

Vanuit ruimtelijke oogpunt worden er drie typen inritten onderscheiden die afwijken in functioneel gebruik en intensiteit:

Inritten woonerven; bewoners mogen zelf bepalen welke verhardingstypen zij willen toepassen, mits deze maar overeenkomen met het overig toegepaste materiaal op het erf. Geen 'lippen' van asfalt vastmaken aan de rijweg.

Inrit agrarische erven; in principe blijft de bestaande verharding van de inritten onveranderd. De inrit als lip toevoegen aan de verharding van de weg is bij agrarische erven toegestaan. De breedte en lengte van de lip zijn afgestemd op de draaibewegingen van de in gebruik zijnde landbouwvoertuigen.

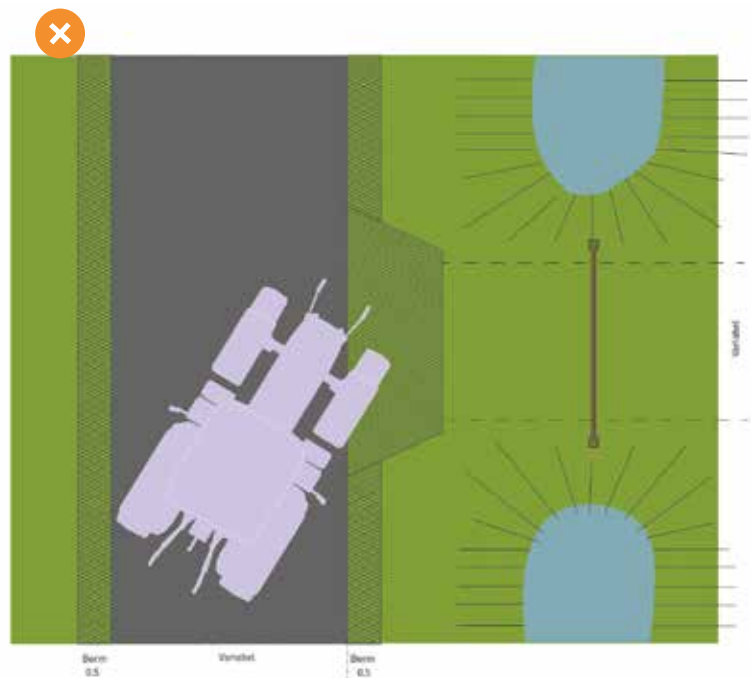
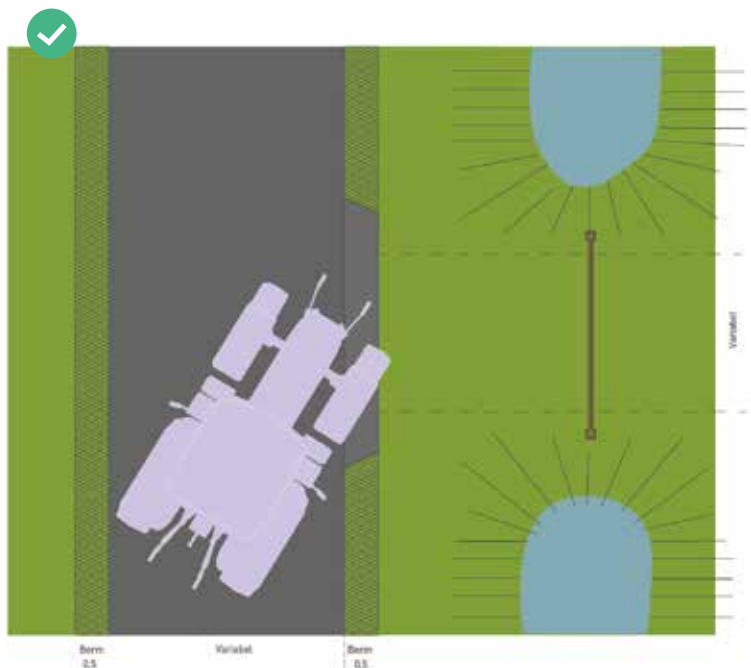
Inritten weilanden; De huidige inritten naar de weilanden langs de Meije bestaan uit gras en een fundering van puin. Het toevoegen van verharding is hier niet toegestaan, met uitzondering van een lip die kan worden toegevoegd aan de verharding van de weg. De breedte van de lip blijft beperkt tot maximaal 1 meter om het landelijke karakter niet verder aan te tasten.

Referentiebeeld doorgroeistenen

Referentiebeeld betonplaten

4.1.6 In situaties waar over grote lengte geen passeermogelijkheden zijn voor grote voertuigen, omdat er onvoldoende breedte beschikbaar is of de berm onvoldoende draagkrachtig is, kunnen passeerplaatsen worden aangelegd. Passeerhavens verstoren echter het landelijke karakter van de Meije als continue lijn over de smalle kade. Vanuit ruimtelijk perspectief heeft het dan ook de voorkeur om passeermogelijkheden te creëren bij bestaande inritten naar erven, weilanden en bruggen en de bijbehorende bebording achterwege te laten. Inritten verlengen is mogelijk, mits het bestratingsmateriaal overeenkomt met het overig toegepaste materiaal op het erf en er geen derde type materiaal wordt toegevoegd.

4.1.7 Bestaande lichtarmaturen worden vervangen door nieuwe.

4.1.8 Zitbanken worden geplaatst op betekenisvolle plekken waar er een breed uitzicht is op het omringende landschap. Zitbanken bestaan uit robuuste materialen zoals hout en staal die op een aantrekkelijke wijze verouderen en vervuiling toestaan. Beton en kunststof is niet toegestaan. De verharding rond de zitbanken heeft een landelijke uitstraling bestaat een lichtgekleurde halfverharding.

hout en staal

kunststof

4.2 Inrichting aan de polderzijde

De afwisseling tussen de open- en besloten delen van het lint is karakteristiek voor de Meijekade. In de open polder delen ligt er vrijwel altijd een teensloot aan de voet van de kade die de overgang tussen de kade en het grasland markeert. De verkavelingssloten staan haaks op de kade en versterken door hun lengte de dieptewerking van de zichtlijnen naar de polder. Weilandten zijn bereikbaar via dammen met daarop eenvoudige hekken. In sommige gevallen staan er bomen aan weerszijden van de dam.

Open zicht op de polder versterken

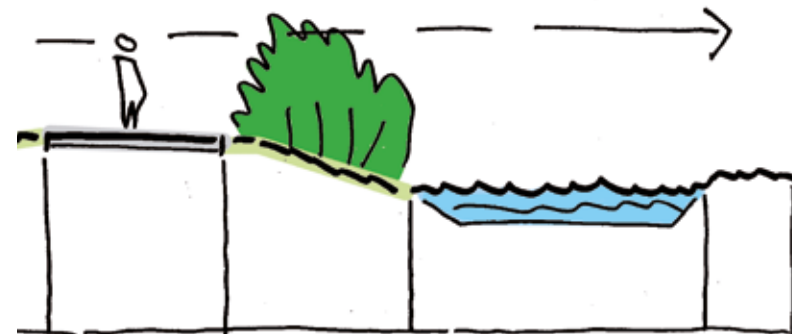
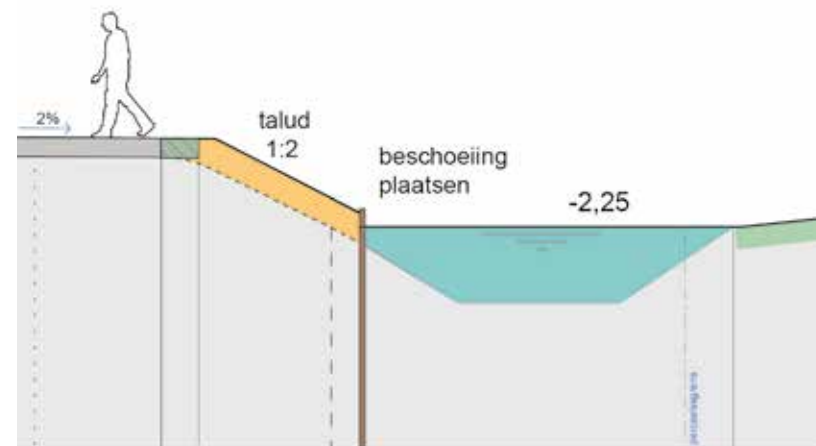

Doorzichten vanuit het lint naar het omringende landschap

4.2.1 Taluds naar de teensloot krijgen, in het geval van de ophoging van de kade en de rijweg een gras talud met hellingshoek van tenminste 1:2 of flauwer (mits mogelijk zonder slootdemping). De overgang tussen de grasberm (50 centimeter) langs de weg en de insnijding van het talud bedraagt 25 centimeter, in lijn gebracht met het afschot van de berm.

4.2.2 In het onderste deel van het grastalud mag op de overgang met het wateroppervlak van de sloot een beschoeiing worden aangebracht. Deze is vanaf de rijweg op de kade niet zichtbaar, bestaat uit hout of kunststof, en is niet hoger dan 20 centimeter ten opzichte van het wateroppervlak van de sloot.

4.2.3 Hakhoutstoven in de berm van de weg worden verwijderd om meer uitzicht te creëren over het polderlandschap. Solitaire bomen in de berm mogen behouden blijven mits deze niet te dicht op de weg staan en de minimale bermbreedte (50 centimeter) in de weg staan.

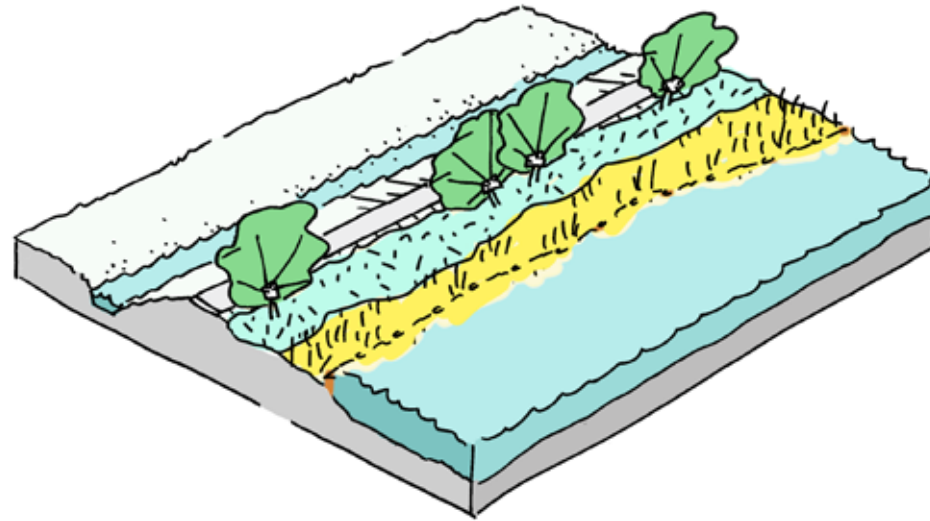

4.2.4 De karakteristieke beplanting op de dammen in de polder dient behouden te blijven. De bomen vormen een waardevol onderdeel van het landschap en hebben nauwelijks een verstorend effect op het doorzicht naar het polderlandschap.

4.3 Inrichting van de oeverzone

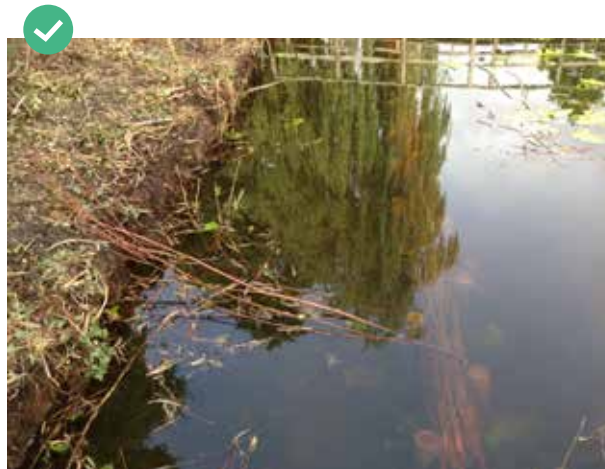
4.3.1 De oeverzone langs de Meije heeft een heldere indeling. Aan de waterzijde ligt een rietoever met aan de wegzijde een variabele zone met natuurlijke beplanting en een kruidenvegetatie die regelmatig wordt gemaaid.

4.3.2 'Nieuwe natuurvriendelijke oevers worden aangelegd om oeverafkalving te voorkomen en nieuwe damwanden aan het oog te onttrekken. De begroeiing van de natuurvriendelijke oevers wordt niet kunstmatig geplant, maar zal zich vlot spontaan ontwikkelen met lokaal voorkomende planten en grassen als bijvoorbeeld de gele lis, kattenstaart en lisdodde. Overbegroeiing door riet is ongewenst en wordt met regelmatig onderhoud voorkomen.'

4.3.3 De nieuwe natuurvriendelijke oevers worden beschermd door een onderwaterbescherming die niet boven het wateroppervlak uitsteekt. De enige objecten die boven water mogen uitsteken zijn waarschuwingsbordjes voor de pleziervaart.

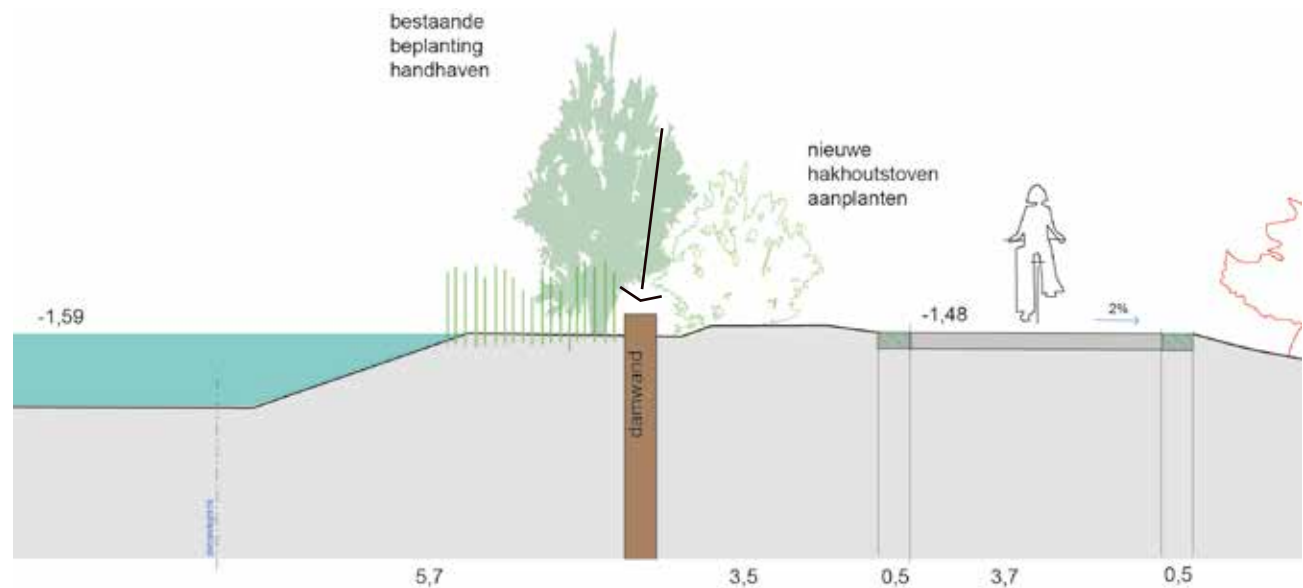

Oeverbescherming onderwater

Oeverbescherming boven water

4.3.4 De nieuwe damwand is vanaf de kade en het water van de Meije niet of nauwelijks zichtbaar. De damwand dient te worden afgewerkt door een stalen deksloof en alleen ter hoogte van de woningen en woonboten is het onder voorwaarden en na goedkeuring van het waterschap toegestaan om plaatselijk de damwand te gebruiken voor montage van poorten of erfafscheidingen.

4.3.5 De huidige gelaagde opbouw van de beplanting in de oeverzone mag niet worden aangetast. Langs de Meije staan veel hakhoutstoven, knotbomen en solitaire bomen, die samen een belangrijke ecologische verbinding vormen voor vleermuizen en vogels. Het is dan ook niet toegestaan om gehele rijen of groepen van bomen te verwijderen. Indien noodzakelijk kunnen solitaire exemplaren worden verwijderd. Hakhoutstoven en knotbomen, worden voorafgaand aan het werk, vakkundig geknot of gesnoeid.

4.3.6 De beplanting in de oeverzone dient zoveel mogelijk behouden te worden tijdens de werkzaamheden voor de kadeversterking. Het is in deze fase lastig in te schatten welke beplanting zal moeten verdwijnen, vandaar dat er binnen het inpassingontwerp meerdere locaties zijn aangewezen waar de compensatie. De nieuwe aanplant bestaat uit hakhoutstoven die als bosplantsoen worden aangeplant.

4.3.7 De landhoofden van de bruggen vormen groene parels in het lint van de Meije. De opgaande beplanting nabij de landhoofden mag dan ook niet worden verwijderd.

Bestaande beplanting in de oeverzone terugknotten

landhoofden als groene parels langse het lint

4.3.8 De huidige steigers in de oever vormen de ruimtelijke verbinding tussen de kade en water van de Meije rivier. Steigers vormen een rustpunt in de route langs de Meije, en bieden vrij zicht over het water en de Nieuwkoopse plassen. Het is dan ook van belang om de huidige eigenaren de gelegenheid te geven om voor een nieuwe steiger een vergunning aan te vragen. De houten steigers kunnen gemakkelijk demontabel aan de damwand worden vastgemaakt (na goedkeuring HDSR) en blijven vrij toegankelijk.

Bestaande steiger in de oever van de Meije

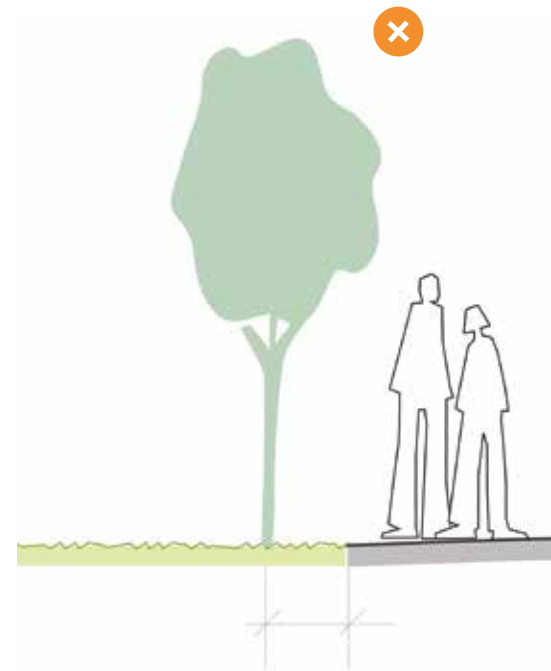
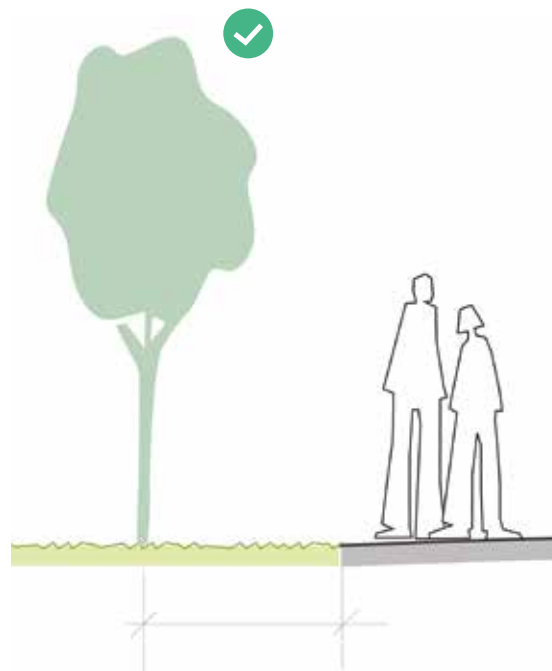
4.3.9 Net ten westen van de Hollandse kade wordt in de Meije een trailerhelling gemaakt voor de boot van de Afdeling Muskusrattenbeheer van het waterschap. Het is gewenst dat de trailerhelling een landelijke uitstraling krijgt. De afstand tussen rijweg op de kade en damwand kan worden overbrugd door een smal karrespoor met doorgroeistenen. De damwand mag hier enigszins (maximaal 1 meter) uitkragen in de lijn van de oever, onder een hoek van minimaal 30 graden tot maximaal 45 graden, ten opzichte van de hartlijn van het karrespoor.

4.3.10 De fauna-uittrede-plaatsen (FUP) worden op regelmatige afstand van elkaar aangebracht in de oeverzone. Deze zijn vanaf het water nauwelijks zichtbaar, en hebben het karakter van een eenvoudige hardhouten- of kunststof plank, welke onder een schuine hoek is geplaatst langs de damwand.

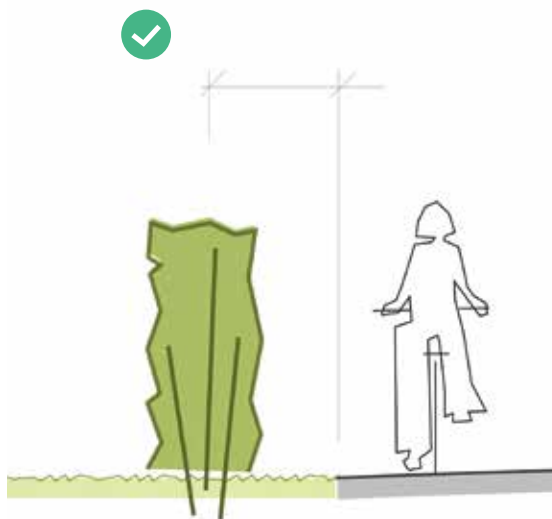

4.4 De inrichting van de erfgrens

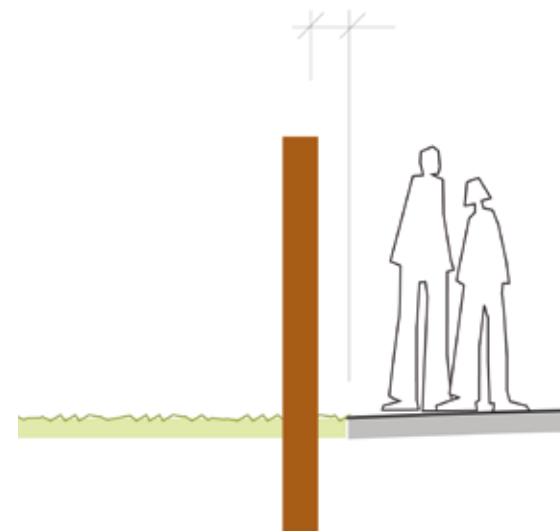
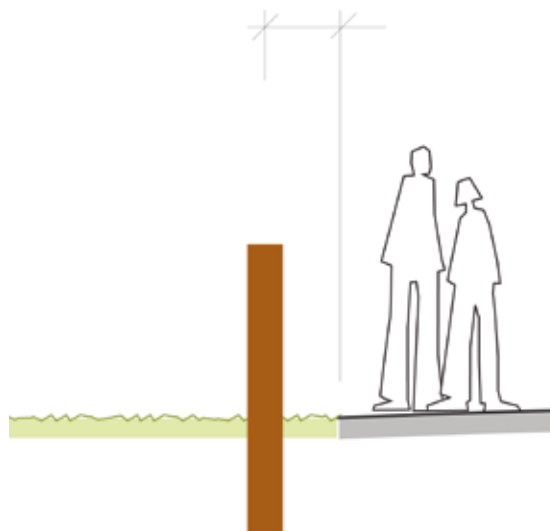
4.4.1 Het aanplanten van nieuwe bomen binnen een zone van twee meter tot rand van de weg is niet toegestaan. Volgroeide bomen kunnen namelijk een obstakel gaan vormen voor de weggebruiker.

4.4.2 Nieuwe hagen en groene erfafscheidingen mogen in volgroeide vorm niet binnen 50 cm. van de weg staan. Op deze manier krijgt de beplanting voldoende ruimte om uit te groeien zonder een obstakel te vormen voor de weggebruiker.

4.4.3 Schuttingen, muren en andere bouwkundige elementen zo min mogelijk toepassen als erfafscheiding. Deze elementen vormen een aantasting van het landschappelijke karakter van Meijekade.

4.4.4 Nieuwe hagen bestaan uit een inheemse beplanting die van nature past bij het karakter van het veenlandschap. Hagen bestaan bij voorkeur uit één soort zoals beuk, meidoorn en liguster of als gemengde haag met een mengsel van verschillende soorten.

Haag van veldesdoorn

- Inheemse plant
- Geschikt voor zowel een lage als een hoge haag
- Niet wintergroen
- Relatief snel groeiend

Haag van meidoorn

- Inheemse plant
- Geschikt voor zowel een lage als hoge haag
- Niet wintergroen
- Relatief snel groeiend

Haag van liguster

- Inheemse plant
- Geschikt voor zowel een lage als een hoge haag
- In zachte winters groenblijvend
- Snel groeiend

Erfafscheiding van klimop

- Klimop gecombineerd met een betongaas afscheiding
- Geschikt voor zowel een lage als een hoge haag
- Wintergroen
- Zeer smal te houden
- Snel groeiend

Haag van els

- Inheemse plant
- Met name geschikt voor een middelhoge tot hoge haag
- Relatief snel groeiend

Gemengde haag B

- Een haag samengesteld uit veldesdoorn en meidoorn
- Inheemse planten, goed voor de biodiversiteit
- Geschikt voor zowel een lage als hoge haag
- Relatief snel groeiend

Gemengde haag A

- Een haag samengesteld uit veldesdoorn, els en meidoorn
- Inheemse planten, goed voor de biodiversiteit
- Met name geschikt voor een hoge haag
- Relatief snel groeiend

Colofon

De rapportage 'Herinrichting Meijekade, integraal inrichtingsplan' is in opdracht van het projectteam Veilige Meije (HDSR + Gemeente Woerden) opgesteld door Feddes/Olthof Landschapsarchitecten.

Feddes/Olthof Landschapsarchitecten

Doelenstraat 32
3512 XJ Utrecht
info@feddes-olthof.nl
www.feddes-olthof.nl

Werkteam

Martijn Noordermeer (projectleider, Feddes/Olthof)
Berdie Olthof (senior landschaparchitect, Feddes/Olthof)
Isabella Hol (landschapsarchitect, Feddes/Olthof)
Lotte Andries (stagiair, Feddes/Olthof)

Projectnummer 417

STATUS

Concept

DATUM

20 mei 2020

